

om det Hovedpunkt at undersøge de Muligheder, der er til Stede for at gennemføre denne Ordning paa den mest praktiske Maade. Jeg havde noteret adskillige Udtalelser baade af det ærede Medlem for Rønne-Kredsen (Hauge) og af det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (N. Frederiksen), som jeg vilde have gjort Bemærkninger til; men jeg indrømmer, at overfor dette Hovedpunkt er de paagældende Bemærkninger mindre væsentlige. Jeg skal derfor afstaa derfra og holde mig til det, der har været mere fremtrædende i denne Diskussion. Kun skal jeg udtrykke min Tilfredshed med, at det ærede Medlem for Lejre-Kredsen erklærede sig enig med mig i det ønskelige i, at vi kunde opnaa større Ombytning. Jeg forstod ham saaledes, at vi kunde tilsikre fuld Ombytning for leveret Brødkorn. Det er den efter mit Skøn vigtigste Opgave for det Udvalg, der vil blive nedsat, at undersøge, om disse Muligheder er til Stede paa en for Staten og Samfundet forsvarlig Maade, og paa Grundlag heraf vil Udvalget have at tage sin Stilling.

Der er gjort nogle Bemærkninger om Straffeparagraffen, ogsaa den højtærede Indenrigsminister var inde paa den. Jeg skal kun henvise til det, jeg allerede har sagt. Det ærede Medlem for Lejre-Kredsen udtalte — og det har han vistnok Ret i —, at en Mængde Landbrugere har taget fejl i deres Høstbedømmelse, og spurgte, om de skulde overgives til Politiumundersøgelse. Jeg vil ikke benægte, at der muligt blandt dem, der ikke har opfyldt deres Leveringspligt, kan være Folk, som bør være hjemfaldne til Politiumundersøgelse, jeg ønsker ikke her at staa som Forsvarer for forsætlige Lovovertrædere; men jeg maa vedblivende mene, at kun den Administration, der har forvaltet Loven og har Kendskab til de paagældende Forhold, er i Stand til at dømme herom, og jeg synes, som jeg alt har sagt, at naar dette er gennemført, som Ministeren her ønsker, at de skal efterlevere dette Korn, bliver det Ministeren, der skal afgøre, hvor mange af de paagældende der skal have Dispensation eller rettere fritages for denne Forpligtelse, som der staar i Lovparagraffen. Derfor synes jeg, vi ikke er naaet en Smule videre efter den Paragraf, end vi er efter den gældende Lov.

Den højtærede Minister fremsatte ogsaa i Gaar et Par Udtalelser angaaende det efter den sidste Kornlov indkomne Korn og sagde bl. a., at selv Ernæringsraadets sidste Udtalelse — jeg forstod, den var ret enstemmig — om, at det vedblivende maatte mene, at der efter den sidste Ligning var indkommet 7,22 Mill. Tønder, ikke vilde være afgørende

Jeg forstaaer ikke denne Ministerens Tvivl. Det synes mig, at Paragraffen efter sin Ordlyd indeholder baade det leverede og det købte. Den er saa klar, at der slet ikke kan blive Plads for nogen som helst Tvivl.

Den højtærede Minister var saavel i Gaar som i Dag udførligt inde paa den Meddelelse, han havde faaet fra Landboforeningernes Repræsentanter om, at de vilde udtræde. Den højtærede Minister benyttede en Vending som Syndikalister i denne Forbindelse, og da han slog mig i Hartkorn hermed, maa jeg gøre et Par Bemærkninger hertil. Jeg har nu haft det Indtryk af Syndikalismen, at det, der kendetegnede den Bevægelse, var ikke at holde indgaaede Overenskomster. Jeg maa maaske bringe den højtærede Minister i Erindring, at der i den Lov, vi forvalter, udtrykkelig i den Paragraf, der omhandler det staaende Landbrugsudvalgs Medvirken staar: ved Gennemførelsen af nærværende Lov. Jeg vil dog se, forinden jeg tror det, at det dermed skulde være givet, at Landstingsmand Döcker og jeg skulde have en Pligt til vedblivende — jeg ved ikke hvor længe — at deltage i Forvaltningen af de Love, Rigsdagen vedtager om Landets Brødforsyning. Thi efter den gældende Lov ophører vor Virksomhed med den Lov, og der vil utvivlsomt af den overordentlige Kommission, hvis den nuværende Ordning skal overføres i den nye Lov, være at foretage nye Valg. Det synes mig derfor, at den højtærede Indenrigsminister kunde have nøjedes med lidt mildere Udtryk for at karakterisere dette. Jeg for min Del har ment, at denne Form for Tilvejebringelse af Brødkornet ikke var forsvarlig, at dette Apparat var overflødigt, og hvis man vilde have det, ønskede jeg i hvert Fald ikke at deltage. Jeg tror ikke, Ministerens Henvisning til min kongelige Udnævnelse vil være forpligtende overfor, hvad der staar i et Lovforslag, som endnu ikke er vedtaget her i Rigsdagen. Men jeg vil for øvrigt sige til den højtærede Indenrigsminister, at hvis Regeringen — og det kunde jo være, at den højtærede Indenrigsminister godt kunde behøve sine Kollegers Bistand — finder en Opgave i at hævde Rigsdagens Bevillingsmyndighed og Værdighed overfor syndikalistiske Tilbøjeligheder, synes det mig, at den Henvendelse, der er kommet fra Tjenestemændene, i hvilken disse, efter at en Kommission, hvori de selv har været repræsenterede, enstemmigt er kommet med et Forslag om et Løntillæg, der andrager 60 Mill. Kr., nu stiller et kategorisk Krav om yderligere 30 Millioner gav mere Anledning til at gøre det.